

Memphis, a l'estat de Tennessee, situat al sud de la costa est nord-americana i envoltat per altres estats com Mississipí i Alabama, és, juntament Nashville (capital de l'estat i de la música country) la ciutat més important tant de blues com de Rock'n'Roll.

Els inicis d'aquesta importància musical se situen al voltant de l'any 1900, quan comencen les migracions de bluesmen cap a les ciutats del nord del país per intentar millorar les condicions de vida; alguns es van quedar a Memphis, que era una mica el lloc intermig entre el sud (Mississipí i Louisiana) i el nord (Chicago, Detroit, St. Louis) i es van establir aquí per donar a conèixer els seus blues, i ho feien al mig del carrer i, per tant, sols guanyaven algunes propines.

El punt de trobada de tots aquests músics era un carrer que, amb el temps, esdevindria clau com a lloc de referència dins el món del blues: Beale St., totalment cèntric i molt a prop d'un hotel mític: The Peabody Hotel, que durant els anys 30 i 40 era un hotel de luxe on les classes socials més riques dels estats del

Quadern de blues: Memphis

JORDI AZNAR

sud s'hi deixaven veure sovint i va esdevenir molt famós perquè els ànecs que hi havia a l'estanc del *hall* desfilaven dos cops al dia a ritme de jazz i blues que oferien les orquestres assídues, contractades per la direcció de l'hotel.

La gran quantitat de músics que tocaven a Beale St. va fer que comencessin a proliferar clubs més o menys estables on els que tenien més sort o més acceptació popular hi podien tocar regularment a les nits; alguns d'aquests bluesmen van aconseguir tenir un cert prestigi i reconeixement: Bukka White, Furry

Lewis, Big Joe Williams, Memphis Minnie i, més tard, dos noms que van marcar època: Memphis Slim i BB King, que molts anys més tard va crear el seu propi club de blues: el BB King Blues Club; però això ja ho tractarem a la segona part d'aquesta història geogràfica del blues, a partir dels anys setanta.

El personatge clau i decisiu en l'afer del Blues a Memphis va ser el Sr. WC Handy, trompetista d'Alabama, que va ser qui va començar tota aquesta moguda; a part, va ser el compositor del tema de blues que resumia tot el que estava passant en aquells moments a la ciutat: "The Beale St. Blues". Més tard, donaria nom als màxims guardons que es lliuren en el món del blues per premiar una tasca com a músic: els WC Handy Blues Awards.

A partir d'aquí es van començar a enregistrar les primeres gravacions per part d'alguns segells discogràfics, i si a Chicago eren els Srs. Phil i Leonard Chess els "visionaris" que hi van veure futur, aquí va ser el Sr. Sam Phillips qui va marcar tota una època quan va crear el seu propi segell: Sun Records.

MEMPHIS

Aquest segell va aglutinar tota una sèrie de cantants i músics de diversos estils com el blues, el rock'n'roll o el country, representats per noms com Sonny Burgess, Carl Perkins, Johnny Cash, Jerry Lee Lewis, Rufus Thomas, etc., i que culminaria amb el *boom* Elvis Prestley.

Tant el Sr. Sam Phillips com el seu estudi, Sun Records Studio, com el seu segell, Sun Records (que va començar amb el nom de Memphis Recording Service), es van convertir en un mite de tal magnitud que actualment encara continua vigent i és venerat per tota una sèrie d'aficionats al tema, que organitzen pelegrinatges massius a aquest estudi i també a Beale St. i a Graceland (la mansió del Sr. Elvis).

Per als cinèfils, direm que hi ha un parell de pel·lícules que mostren molt fidelment aquests anys: "Mystery Train" i "La gran bola de foc", totalment recomanables musicalment parlant.

En referència als clubs que van aconseguir tenir certa notorietat en aquella època podríem citar el The Monarch Club, al 340 de Beale St., The Palace Theater, al 318 del mateix carrer, i el Pee Wee's, al número 315 i que va ser el lloc on el llegendari WC Handy va enregistrar el seu primer tema d'èxit: "Mr. Crump's Blues", que més tard va prendre el nom de "Memphis blues".

Per acabar direm que uns anys més tard, cap a 1960 aproximadament, va néixer un altre segell discogràfic que també va aconseguir certa importància i prestigi: Stax Recording Studio, amb el Rhythm'n Blues com a estil musical i amb un grup gairebé mític i representatiu 100% d'una època: Booker T. & The MG'S.

El proper article estarà dedicat a l'Estat de Louisiana i a la seva ciu-

tat més emblemàtica, New Orleans, on es situa el naixement del Jazz.

Recomanacions discogràfiques

The best of Sun Rockabilly Sun Record Company Volum II

Paral·lelament al blues, a Memphis i gràcies al Sr. Sam Phillips es va crear un nou estil musical derivat del Rock'n'Roll i que barrejava el blues amb la música country: va ser el que es va denominar com a Rockabilly i era executat majoritàriament o totalment per músics blancs (cosa totalment normal i lògica si, com hem apuntat, tenia influències country, que és una música exclusivament de "blancs").

Aquest CD reuneix una sèrie de gravacions de diferents artistes que

mostra un estil i una època just poc temps abans del fenomen Elvis i altres noms rellevants que van crear escola.

Començant pel primer tema, "Got love if you want it", del Sr. Warren Smith, passant pel "That don't move me", de Carl Perkins o Itchy, del gran Sonny Burgess (probablement el tema que s'acosta més al blues) i finalitzant amb el "Wild one" del Sr. Jerry Lee Lewis, tenim tot un repertori fins a recopilar 25 temes, d'un estil on destaquen principalment un ritme frenètic de bateria i un punteig "salvatge" de guitarra, a vegades amb acompanyament d'harmònica, que fa posar la pell de gallina, sobretot quan, mentre l'escoltes, penses que això es feia als anys 50 i que a punt d'entrar al 2000 (quasi 50 anys més tard) tot segueix sonant fresc i vigent, principalment per als grans "degustadors" de música autèntica.

MARCS I
MOTLLURES
Berrocàl

Gràcia, 140 baixos • 08201 SABADELL
Telèfon 725 81 42

Interiors

"tot un estil"

MOBLE DISSENY
I DECORACIÓ

Sant Cugat. 11 - SABADELL

**JOIERIA
SENSERRICH**

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Telèfon 725 75 96
08201 SABADELL